

Besthyrelsens ubelte Omhu og Opmærksomhed, ligesom den ogsaa synes at finde sin naturlige Grændse i den sjællandske Ogruppens Afsluttedhed. Hvor megen Agtelse der end kan skydes den sjællandske Besthyrelsens Indsigt og Dygtighed, og hvor lidt det end er tilladt at betvivle, at den vilde gribe de jydsk-syenske Baners Drift, naar samme overdroges den, an med Iver og Nidskærhed, ligger den Formodning dog meget nær, at Besthyrelsen naturligen maatte ledes til at betragte disse Baner mere som Filialer af de sjællandske, mere som Kilder til Fortjeneste for disse, end som et selvstændigt Anlæg, hvis Bestemmelse ikke blot er at forrente den deri anlagte Capital, men ogsaa at befordre de vedkommende Provindsers materielle Udvikling i det Hele, og at lette ikke blot deres Forbindelse med Sjælland og Kjøbenhavn, men ogsaa deres Forbindelse med Fastlandet saavel som deres indre Samqvem. Sa, selv om denne Formodning ikke skulde vise sig fuldt begrundet, vilde den, engang vakt, ikke let lade sig udrydde. Men, hvad enten Regjeringen virkelig fandt de paagjældende Provindsers Tary ikke tilstrækkelig paaagtet ved Driftsmaaden, eller den blot maatte finde det ønskeligt at gjøre Forandring af Hensyn til en Stemning, der ikke lod sig overbevise, saa vilde dens Hænder være bundne i 14 Aar, og selv efter disses Udløb Forandringen kun kunne iværksættes ved Offre, hvis Betydning ikke nu kan afgjøres.

Selv om den Sætning var rigtig, som forekommer i Regjeringens Motiver, at et privat indenlandsk Driftselskabs Interesse falder sammen med Statens, selv om der ingen Mod-sætning kunde opstaa mellem de paagjældende Egenes og Befolkningens Interesse paa den ene Side og Selskabets paa den anden, naar der bliver Tale om Udvikler af Driften og om Nedsættelser af Taxterne, som først efter længere Tids Forløb vilde betale sig, eller hvis umiddelbare Udbytte kan være tvivlsomt, saa lader der sig paavise bestemte Tilfælde, hvori der maa opstaae en Mod-sætning og en Concurrance imellem de jydsk og de sjællandske Baner. Disse Tilfælde vilde indtræffe, naar den jydsk Kængdebane forlænges til Frederikshavn, hvad vistnok engang maa stee, naar de ved Lov 10de Marts 1861 besluttede Baneanlæg ere fuldførte, og Driften af

dem er begyndt at udvikle sig, og naar en Havn paa Vestkysten, det være nu ved Strandby eller ved Ballum, aabnes og sættes i Forbindelse med Banerne. I det første Tilfælde vil for den norske og en Deel af den vestisvenske Trafik den jydsk Bane være den korteste og letteste Vej til Fastlandet; men det vil være i de sjællandske Baners Interesse at drage hele den nordlige Færdsel over Kjøbenhavn. I det andet Tilfælde vil en Deel af den Ind- og Udsørsel, som nu gaaer over Kjøbenhavn til og fra England, kunne søge den vestlige Havn, medens det vel ogsaa kan tænkes, at nogen Trafik, der hidtil gik tilstibs til og fra Hovedstaden, da kan søge samme Vej. I det sidste Tilfælde er Mod-sætningen altsaa mindre aabenbar; men Udviklingen af Trafiken til og fra en saadan Vesthavn vil dog have langt ringere Interesse for et sjællandsk Selskab som saadant, end den vil have for Halvøen selv, og det er ikke sandsynligt, at hiint vilde findes rede til at bringe Offre for at fremme den.

Meget heldigere end at overdrage Driften af de jydsk-syenske Baner til det sjællandske Jernbaneselskab paa de i Lovudkastet indeholdte Betingelser vilde det være, om den kunde overdrages til et eget indenlandsk Driftselskab, der udgik fra de paagjældende Provindsers egen Befolkning og gav samme Sikkerhed som hiint for sine Forpligtelses Opfyldelse, men en større for Overeensstemmelse mellem sine og disse Landsdeles Interesser. Men et saadant Selskab er ikke tilstede og vil vanskelig kunne dannes, inden de ved Lov 10de Marts 1861 besluttede Jernbaneanlæg ere fuldførte og i nogen Tid have været i Drift, fordi der først da kan anstilles nogen Beregning over Risiko og Udbytte. Saaledes er Udvalgets Fleertal kommet til at drøfte den alt under Sagens første Behandling i Thinget fremsatte Tanke: om det ikke vilde være rettest, at Staten selv foreløbig overtog de jydsk-syenske Baners Drift, altsaa selv udløste det fremmede Driftselskab og anstafte det Materiale, der endnu behøves til Driftens Fuldstændiggjørelse.

Hvad først angaaer de hertil fornødne Midler, da kan det ikke ansees for vanskeligt eller betænkeligt for Staten at tilveiebringe disse. Vistnok er der endnu ikke Ligevægt imellem dens